

Birte Nyby Sørensen (CD):

Forslaget til forældesskattelov er fremsat af fremskridtspartiet. Ifølge den nuværende lov er forældelsesfristen for varegæld 5 år. Samme frist gælder for konkurs, for boers afslutning og ved almindelig likvidation. For kreditorer, der har fået deres krav fastslået ved dom eller forlig, gælder den 20-årige forældelsesfrist. Enkelte punkter i lovforslaget agter vi at medvirke til at ændre, fordi de kan virke urimelige.

Centrum-demokraterne må derfor afvise lovforslaget, som det er udformet nu, men kan gå ind i forhandlinger om de enkelte punkter under udvalgsarbejdet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Vi kan ikke støtte fremskridtspartiets lovforslag, og jeg kan henholde mig til det, som såvel den nuværende som den netop afgåede skatteminister har sagt om sagen.

Wilhelm (VS):

Det kan da nok forekomme åbenlyst urimeligt, at hvis man først er bragt så langt ned, at man får en gæld eftergivet, så skal man beskattes af denne eftergivelse som indtægt, men man skal jo huske, at den problemstilling opstår kun, fordi man har fradraget, før man har betalt. Man har altså skaffet sig skattefradragene i forbindelse med de udgifter, man burde have betalt, men som i stedet for er hobet op til en gæld.

Somme tider kan man godt undre sig, når man ser fremskridtspartiets forslag, over, om de virkelig er så naive, som hr. Askjær Jørgensen giver udtryk for, om de overhovedet ikke har blik for de misbrugs- og fidusmuligheder, der ligger i det. Så vidt jeg kan se, ville det, hvis et forslag som det her blev gennemført, være aldeles urationelt for virksomheder her i landet ikke at dele sig op i to, hvor den ene ustandselig kom i dyb gæld til den anden og fradrog alle de udgifter, der aldrig blev betalt, for så lejlighedsvis at gå nedenom og hjem og få gælden eftergivet og have fået alle skattefordelene, mens den anden ikke kom af med noget, og så oprette et nyt datter- eller moderselskab, eller hvad nu sådan nogle selskaber hedder. Men når man hører hr. Askjær Jørgensen, lader det til, at det har fremskridtspartiet, til trods for at de ellers ikke er ukendte med skattetænkning,

aldrig nogen sinde i deres vildeste fantasi forestillet sig.

Skatteministeren var inde på en anden løsning på det her, som både han og den tidligere minister erkender som et reelt problem. Man må ikke forvente af os, at vi i dag kan overskue sådanne lidt løse betragtninger om, at man vil prøve en model, der går ud på, at man ikke kan fradrage udgifter, der ikke kan forventes betalt. Sådan tror jeg at det blev udtrykt.

Men jeg vil godt sige alligevel, at jeg synes, det lyder som en noget vilkårlig løsning, eller rettere sagt: en løsning, der åbner for vilkårlighed. Dette med, at man forventer, at noget bliver betalt eller ikke bliver betalt, det beror på et skøn, der skal udøves af nogle myndigheder. Der tror jeg nok, at vi ved lidt om, hvordan det vil gå: man forventer selvfølgelig, at store folk og store selskaber, ØK og B&W osv., er i stand til at betale. Der ville man formodentlig ikke turde tage en skattesag på, at man forventede ikke, at de udgiftsposter blev betalt.

Jeg synes derfor, at der er meget, der tyder på, at man snarere må gå til ondets rod, og det er det dér med, at man overhovedet kan fradrage for ting, der ikke bliver betalt. Hvis vi skal undgå, at det bliver myndighedernes skøn med den ulige behandling af Jørgen Hattemager og kong Salomon, som vi så tit har set både i skattelovgivning og i anden lovgivning, så må vi ikke indbygge de her skøn, som myndighederne skal udøve. Så må vi altså se på, at det her problem i virkeligheden stammer fra, at det er muligt rent skattemæssigt at få fradrag for noget, som endnu ikke er betalt.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Det er muligt, hr. Wilhelm finder det naivt, men vi er altså mere optaget af, hvordan vi kan skaffe job til danske borgere, end hvorledes det forholder sig med de fiduser, som hr. Wilhelm er så optaget af.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Jeg sagde netop ikke, at jeg fandt hr. Askjær Jørgensen naiv. Jeg sagde tværtimod, at det skulle undre mig meget, om hr. Askjær Jørgensen eller nogen anden fremskridtspoli-